

Parasha 32 Torah

Tredje Mosebok /Leviticus / Vayikra

[Kapittel 25](#)

[Kapittel 26](#)

[Kapittel 27](#)

Kapittel 25

¹ YHVH³⁰⁶⁸ talte til Måshe⁴⁸⁷² på Sinaifjellet og sa: ² «Tal til Israels barn og si til dem: Når dere kommer inn i det landet Jeg skal gi dere, da skal landet holde sabbatshvile for YHVH. ³ I seks år skal du så til åkeren din, og i seks år skal du beskjære vingården din og samle inn avlingen fra den. ⁴ Men i det sjuende året skal det være sabbat med høytidelig hvile for landet, en sabbat for YHVH. Da skal du verken så til åkeren din eller beskjære vingården din. ⁵ Det som vokser av seg selv etter høsten, skal du ikke høste inn. Du skal heller ikke samle inn druene fra de ustelte vintrærne, for det er et år med sabbatshvile for landet. ⁶ Og det som vokser i landets sabbatsår, skal være til føde for dere, både for deg, din tjener, din tjenestekvinne, din dagarbeider og den fremmede som bor hos deg, ⁷ også for buskapen din og for villdyrene i landet. Hele avlingen i landet skal være til mat.

⁸ Og du skal telle sju sabbatsår, sju ganger sju år. Tiden for de sju sabbatsårene blir da førtini år. ⁹ Så skal du la jubelbasunen lyde på den tiende dagen i den sjuende måneden. På forsoningsdagen skal dere la basunen lyde over hele landet deres. ¹⁰ Dere skal hellige det femtiende året og utrope frihet over hele landet, for alle som bor der. Det skal være et jubelår for dere. Enhver av dere skal få vende tilbake til sin eiendom, og enhver av dere skal vende tilbake til sin slekt. ¹¹ Dette femtiende året skal være et jubelår for dere. Da skal dere verken så eller høste det som vokser av seg selv, og dere skal ikke samle inn druene fra de ustelte vintrærne. ¹² For det er jubelår. Det skal være hellig for dere. Dere skal spise avlingen fra marken. ¹³ I dette jubelåret skal hver av dere få vende tilbake til sin eiendom.

¹⁴ Hvis du selger noe til din neste eller kjøper noe av din nestes hånd, da skal dere ikke utnytte hverandre. ¹⁵ Du skal gå ut fra hvor mange år det er siden jubelåret, når du kjøper fra din neste, og han skal gå ut fra hvor mange år det blir med avlinger, når han selger til deg. ¹⁶ Når det er mange år, skal du øke kjøpesummen, og når det er få år, skal du senke kjøpesummen. For han selger til deg etter hvor mange år det blir med avlinger. ¹⁷ Derfor skal dere ikke utnytte hverandre, men du skal frykte din Elåhim⁴³⁰. For Jeg er YHVH deres Gud.

¹⁸ Slik skal dere gjøre etter Mine lover og holde Mine dommer, og ta dere i vare så dere gjør etter dem, så dere skal få bo i landet i trygghet. ¹⁹ Da skal landet gi sin grøde, og dere skal få spise dere mette og bo der i trygghet.

²⁰ Hvis dere sier: «Hva skal vi spise i det sjuende året, siden vi ikke skal så eller høste inn avlingen vår?» ²¹ Da skal Jeg befale Min velsignelse å komme over dere i det sjette året, og det skal gi en avling som rekker for tre år. ²² Dere skal så i det åttende året og spise av den gamle avlingen til det niende året. Helt til denne avlingen er kommet inn, skal dere spise av den gamle avlingen.

²³ Landjord må ikke selges for godt, for landet tilhører Meg. For dere er fremmede og gjester hos Meg. ²⁴ I hele landet som dere får til eiendom, skal dere tillate at landjord blir løst ut. ²⁵ Hvis en av dine brødre blir fattig, og han har solgt noe av jordeiendommen sin, kan hans utløsende slektning komme for å løse ut det hans bror har solgt. ²⁶ Eller om mannen ikke har noen utløser, men han selv får så god råd at han får nok til å løse den ut, ²⁷ da skal han telle hvor mange år det er siden salget. Til mannen han solgte den til, skal han gi tilbake det som gjenstår, så han kan vende tilbake til sin eiendom. ²⁸ Men hvis han ikke har nok til å kjøpe den tilbake til seg selv, da skal den solgte eiendommen tilhøre ham som har kjøpt den, helt til jubelåret. Men i jubelåret skal den frigis, så han kan vende tilbake til sin eiendom.

²⁹ Hvis en mann selger et bolighus i en by med mur omkring, da kan han løse det ut innen utgangen av et år etter at det er solgt. Hele den tiden kan han løse det ut. ³⁰ Men dersom det ikke er løst ut innen et helt år er omme, da skal huset i byen med mur omkring for alltid tilhøre ham som kjøpte det, og alle etterkommerne hans. Det skal ikke frigis i jubelåret.

³¹ Men husene i landsbyer som ikke har noen mur rundt seg, skal regnes som eiendommer på landet. De kan løses ut, og de skal frigis i jubelåret.

³² Men byene til levittene, og husene i de byene som er deres eiendom, kan levittene alltid løse ut. ³³ Hvis noen løser ut et hus fra levittene, hvis det er i hans egen by, skal det solgte huset frigis i jubelåret. For husene i levittenes byer er deres eiendom blant Israels barn.

³⁴ Men markene på fellesarealet omkring byene deres kan ikke selges, for det er deres eiendom til evig tid.

³⁵ Hvis en av dine brødre blir fattig og ikke klarer seg selv hos deg, da skal du støtte ham på samme måten som du støtter en fremmed eller en innflytter, så han kan leve hos deg. ³⁶ Du skal ikke ta rente av ham og ikke kreve mer tilbake når du låner til ham. Men frykt Elåhim, så din bror kan leve hos deg. ³⁷ Du skal ikke låne ham pengene dine mot rente, og ikke ha fortjeneste av å låne ham av din mat. ³⁸ Jeg er YHWH deres Elåhim, som førte dere ut av landet Egypt, for å gi dere Kanaans land og for å være deres Elåhim.

³⁹ Hvis en av dine brødre hos deg blir fattig og selger seg til deg, skal du ikke tvinge ham til slavearbeid. ⁴⁰ Som en dagarbeider og en innflytter skal han være hos deg, og inntil jubelåret skal han tjene deg. ⁴¹ Da skal han dra bort fra deg, han og hans barn, og han skal vende tilbake til sin egen slekt. Han skal vende tilbake til sine fedres eiendom. ⁴² For de er Mine tjenere, som Jeg førte ut av landet Egypt. De skal ikke selges som slaver. ⁴³ Du skal ikke herske hensynsløst over ham, men du skal frykte din Elåhim.

⁴⁴ Når det gjelder din slave og din slavekvinne som du har fra folkeslagene som er omkring dere, så kan du kjøpe både en slave og en slavekvinne av dem. ⁴⁵ Dere kan også kjøpe av barna til de innflytterne som bor blant dere som fremmede, og av deres slekt som er hos dere, de som blir født i deres land. De skal være deres eiendom. ⁴⁶ Dere kan overdra dem som arv for deres barn etter dere, så de kan arve dem som en eiendom. De skal være deres slaver for alltid. Men når det gjelder deres brødre Israels barn, så skal du ikke herske hensynsløst over din bror.

⁴⁷ Hvis en fremmed eller en innflytter hos deg får god råd, og en av dine brødre som bor like ved ham, blir fattig og selger seg til den fremmede eller innflytteren hos deg, eller til noen av den fremmedes slekt, ⁴⁸ da kan han løses ut igjen etter at han er solgt. En av hans brødre kan løse ham ut. ⁴⁹ Hans onkel eller sønnen til hans onkel kan også løse ham ut. Ellers kan en hvilken som helst nær slektning i hans slekt løse ham ut. Får han råd til det, kan han løse seg ut selv. ⁵⁰ Sammen med den som kjøpte ham, skal han regne ut hvor lenge det er til jubelåret fra det året han ble solgt til ham. Prisen for å kjøpe ham skal fastsettes ut fra hvor mye en dagarbeider ville koste ham i like mange år. ⁵¹ Hvis det ennå er mange år igjen, skal han ut fra det betale tilbake av de pengene han ble kjøpt for, så han kan løses ut. ⁵² Men hvis det bare er noen få år igjen til jubelåret, da skal han regne det ut for ham, og ut fra antallet år skal han betale ham tilbake for sin utløsning. ⁵³ Han skal være hos ham som en arbeider leid på åremål, og han skal ikke herske hensynsløst over ham for dine øyne.

⁵⁴ Hvis han ikke blir løst ut i løpet av disse årene, da skal han frigis i jubelåret, både han og hans barn. ⁵⁵ For Israels barn er Mine tjenere. De er Mine tjenere som Jeg førte ut av landet Egypt. Jeg er YHVH deres Elåhim.

[Til toppen](#)

Kapittel 26

¹ Dere skal ikke lage dere avguder, ikke reise dere noe utskåret bilde eller noen steinstøtte, ikke sette opp noe steinbilde i deres land, så dere faller ned for det. For Jeg er YHVH deres Elåhim. ² Dere skal holde Mine sabbater og vise ærefrykt for Min helligdom. Jeg er YHVH.

Parasha 33 Torah

Tredje Mosebok /Leviticus / Vayikra

[Kapittel 26](#)

[Kapittel 27](#)

Kapittel 26

³ Hvis dere følger Mine lover og tar dere i vare og holder Mine bud, ⁴ da skal Jeg gi dere regn i rette tid. Jorden skal gi sin grøde, og trærne på marken skal gi sin frukt. ⁵ For dere skal tresketiden vare helt til vinhøsten, og vinhøsten skal vare helt til såtiden. Dere skal få ete deres brød og mettes. Dere skal bo trygt i deres land.

⁶ Jeg vil gi fred i landet, og dere kan legge dere til hvile uten at noen skremmer dere. Jeg vil drive de stygge villdyrene bort fra landet, og sverdet skal ikke fare gjennom deres land.

⁷ Dere skal jage deres fiender på flukt, og rett foran deres ansikt skal de falle for sverdet.

⁸ Fem av dere skal jage hundre, og hundre av dere skal jage ti tusen på flukt. Rett foran deres ansikt skal deres fiender falle for sverdet.

⁹ For Jeg vil vende Mitt ansikt til dere og gjøre dere fruktbare, gjøre dere tallrike og stadfeste Min pakt med dere. ¹⁰ Dere skal spise av den gamle avlingen helt til dere må bære den ut for å få plass til den nye. ¹¹ Jeg vil sette Mitt tabernakel midt iblant dere, og Min sjel skal ikke ha avsky for dere. ¹² Jeg vil vandre midt blant dere, og Jeg skal være deres Elåhim, og dere skal være Mitt folk. ¹³ Jeg er YHWH deres Elåhim, som førte dere ut av landet Egypt, så dere ikke skulle være deres slaver. Båndene på deres åk har Jeg brutt i stykker og latt dere gå rakrygget.

¹⁴ Men hvis dere ikke lyder Meg og ikke gjør etter alle disse budene, ¹⁵ og hvis dere forkaster Mine lover, eller deres sjel avskyr Mine dommer, så dere ikke gjør etter alle Mine bud, men bryter Min pakt, ¹⁶ da skal Jeg gjøre dette med dere: Jeg vil la angst komme over dere, tærende sykdom og feber, så øynene slokner og sjelen tynes ut. Forgjeves skal dere så deres såkorn, for det etes opp av deres fiender. ¹⁷ Jeg vil vende Mitt ansikt imot dere, og dere skal bli slått av deres fiender. De som hater dere, skal herske over dere, og dere skal flykte selv når ingen forfølger dere.

¹⁸ Hvis dere likevel ikke lyder Meg etter alt dette, da vil Jeg tukte dere sju ganger mer for deres synder. ¹⁹ Jeg vil bryte i stykker stoltheten over deres egen styrke. Himmelen over dere gjør Jeg som jern og jorden under dere som bronse. ²⁰ Forgjeves skal dere øde deres kraft, for deres land skal ikke gi sin grøde, og trærne i landet skal ikke gi sin frukt.

²¹ Hvis dere stadig går Meg imot og ikke er villige til å lyde Meg, da skal Jeg legge sju ganger flere plager på dere for deres synder. ²² Jeg skal sende ville dyr inn blant dere, og de skal røve fra dere barna deres, ødelegge buskapen deres og gjøre dere få. Og landeveiene skal legges øde hos dere.

²³ Hvis dere ikke ved alt dette lar dere tukte av Meg, men stadig går Meg imot, ²⁴ da skal Jeg, ja, Jeg skal gå dere imot, og Jeg skal slå dere sju ganger mer for deres synder. ²⁵ Jeg skal føre sverd imot dere, et sverd som skal utføre hevnen for pakten. Når dere er samlet i deres byer, skal Jeg sende pest iblant dere. Og dere skal bli overgitt i fiendens hånd. ²⁶ Når Jeg ødelegger brødforsyningen, skal ti kvinner bake brød for dere i én ovn, og de skal hente brødet tilbake til dere etter vekt, og dere skal ete det uten å bli mette.

²⁷ Hvis dere etter alt dette ikke lyder Meg, men stadig går Meg imot, ²⁸ da skal Jeg gå dere imot i harme. Og Jeg, ja, Jeg skal tukte dere sju ganger mer for deres synder. ²⁹ Dere kommer til å ete kjøttet av deres sønner, og kjøttet av deres døtre må dere ete. ³⁰ Jeg skal ødelegge deres offerhauger, hogge ned deres røkelsesaltere, og de døde hos dere skal Jeg kaste på de døde. Og Min sjel skal ha avsky for dere. ³¹ Jeg skal legge deres byer i ruiner og legge deres helligdommer øde. Og Jeg vil ikke kjenne deres velbehagelige dufter. ³² Jeg skal

legge landet øde, så deres fiender som bor der skal forskrekkes over det. ³³ Jeg skal spre dere blant hedningefolkene og komme etter dere med draget sverd. Deres land skal bli øde, og deres byer skal bli ruiner. ³⁴ Da skal landet nyte sine sabbater så lenge det ligger øde og dere er i fiendenes land. Landet skal hvile og nyte sine sabbater. ³⁵ Så lenge det ligger øde, skal det hvile, siden det ikke fikk hvile på deres sabbater, da dere bodde der. ³⁶ Den av dere som blir tilbake, skal Jeg gi frykt i hjertet, der i deres fienders land. Selv lyden av raslende løv skal drive dem på flukt. De skal flykte som når en flykter fra sverdet, og de skal falle, enda ingen forfølger dem. ³⁷ De skal snuble over hverandre, slik en kan snuble for sverdets egg, enda ingen forfølger dem. Dere skal ikke klare å bli stående for deres fienders ansikt. ³⁸ Dere skal gå fortapt blant hedningefolkene, og deres fienders land skal fortære dere.

³⁹ De av dere som blir tilbake, skal råtne i sine egne misgjerninger der i deres fienders land. Også på grunn av sine fedres misgjerninger, som henger ved dem, skal de råtne bort.

⁴⁰ Men dersom de bekjenner sine misgjerninger og sine fedres misgjerninger, sammen med den utroskap de har vist Meg, og bekjenner at de også har stått Meg imot – ⁴¹ derfor sto også Jeg dem imot og førte dem inn i deres fienders land – slik at deres uomskårne hjerter blir ydmyket og de erkjenner sin skyld, ⁴² da skal Jeg minnes Min pakt med Yaakov³²⁹⁰, og Min pakt med Yitzchak³³²⁷, og Min pakt med Avraham⁸⁵ skal Jeg minnes. Også landet skal Jeg minnes. ⁴³ Men først skal landet ligge forlatt av dem, og det skal få nyte sine sabbater mens det ligger øde uten dem. De skal erkjenne sin skyld, fordi, ja fordi de forkastet Mine dommer, og deres sjel hadde avsky for Mine lover. ⁴⁴ Men til tross for alt dette, mens de er der i sine fienders land, skal Jeg ikke forkaste dem og ikke ha avsky for dem, så Jeg gjør ende på dem og bryter Min pakt med dem. For Jeg er YHWH deres Elåhim. ⁴⁵ Men for deres skyld skal Jeg minnes pakten med deres forfedre, som Jeg førte ut av landet Egypt rett foran øynene på hedningefolkene, for at Jeg skulle være deres Elåhim. Jeg er YHWH.»

⁴⁶ Dette er de ordningene, de dommene og de lovene som YHWH fastsatte mellom seg selv og Israels barn på Sinaifjellet, ved Måshes hånd.

[Til toppen](#)

Kapittel 27

⁶ YHWH talte til Måshe og sa: ² «Tal til Israels barn og si til dem: Når en mann avlegger et særlig løfte og innvier mennesker til YHWH slik de verdsettes, ³ skal du fastsette verdien på hankjønn mellom tjue og seksti år til femti sekel sølv, etter helligdommens sekel. ⁴ Hvis det er hunkjønn, skal du sette verdien til tretti sekel. ⁵ Mellom fem og tjue år skal du sette verdien for hankjønn til tjue sekel, og for hunkjønn skal du sette verdien til ti sekel.

⁶ Mellom en måned og fem år, skal du sette verdien for hankjønn til fem sekel sølv, og for hunkjønn skal du sette verdien til tre sekel sølv. ⁷ Over seksti år, hvis det er hankjønn, skal du sette verdien til femten sekel, og for hunkjønn ti sekel. ⁸ Men hvis noen er for fattig til å betale verdien du har fastsatt, da skal han framstille seg for presten, og presten skal fastsette verdien på ham. Ut fra hvor mye han som avla løftet, har råd til, skal presten fastsette verdien på ham.

⁹ Når det gjelder et dyr som en kan komme fram med som offergave til YHVH, da skal alt det som blir gitt til YHVH, være hellig. ¹⁰ Han skal ikke skifte det eller bytte ut et godt med et dårlig eller et dårlig med et godt. Hvis han likevel skulle bytte ut et dyr med et annet, da skal både det og dyret det ble byttet ut med, være hellig. ¹¹ Hvis det er et urent dyr som de ikke kommer fram med som offergave til YHVH, da skal han stille dyret fram for ansiktet til presten. ¹² Presten skal fastsette verdien på det, enten det er godt eller dårlig. Den verdien som du, presten, fastsetter, skal det ha. ¹³ Men hvis han selv noen gang skulle ønske å løse det ut, da skal han legge til en femtedel av den verdien du har fastsatt.

¹⁴ Når en mann helliger sitt hus, så det skal være hellig for YHVH, da skal presten fastsette verdien på det, enten det er godt eller dårlig. Slik presten fastsetter verdien på det, skal den stå fast. ¹⁵ Hvis den som helliget det, ønsker å løse ut huset sitt, da skal han legge til en femtedel av den summen som var verdien du fastsatte for det. Så skal det være hans.

¹⁶ Hvis en mann eier et jordstykke og helliger en del av det til YHVH, da skal du fastsette verdien på det ut fra hvor mye såkorn som trengs til det. En homer såkorn av bygg skal settes til femti sekel sølv. ¹⁷ Hvis det er fra jubelåret han helliger jordstykket sitt, skal den verdien stå fast. ¹⁸ Men hvis det er etter jubelåret han helliger jordstykket sitt, da skal presten regne ut for ham hvilken sum han skal betale, ut fra hvor mange år som er igjen til jubelåret. Slik skal verdien du har fastsatt, reduseres. ¹⁹ Hvis den som helliger jordstykket, noen gang skulle ønske å løse det ut, da må han legge til en femtedel av den summen som var verdien du fastsatte for det. Så skal det tilhøre ham. ²⁰ Men hvis han ikke ønsker å løse ut jordstykket, eller hvis han har solgt jordstykket til en annen mann, da kan det ikke løses ut mer. ²¹ Men når jordstykket frigis i jubelåret, skal det være hellig for YHVH, som et jordstykke som er lyst i bann. Det skal være prestens eiendom.

²² Hvis en mann har kjøpt et jordstykke og helliger det til YHVH, når det ikke er fra hans egen arveeiendom, ²³ da skal presten regne ut for ham hvilken sum han skal betale, ut fra verdien du har satt, som skal gjelde fram til jubelåret. Samme dag skal han betale den verdien du har fastsatt. Det skal være helliget YHVH. ²⁴ I jubelåret skal jordstykket gis tilbake til ham det ble kjøpt fra, til den som hadde det som en arveeiendom i landet.

²⁵ Alt du verdsetter, skal være ut fra helligdommens sekel: tjue gera for hver sekel.

²⁶ Men det førstefødte av buskapen, som er YHVHs førstefødte, det skal ikke noe menneske hellige; enten det er storfe eller småfe, så tilhører det YHVH. ²⁷ Hvis det er et urent dyr, skal han løse det ut for den verdien du fastsetter, og legge til en femtedel. Hvis det ikke blir løst ut, skal det selges for den verdien du har fastsatt. ²⁸ Men ikke noe av det som er lyst i bann av det et menneske vil lyse i bann for YHVH av alt det han har, enten det er mennesker eller dyr eller et jordstykke av hans eiendom, skal selges eller løses ut. Alt som er lyst i bann, er høyhellig for YHVH. ²⁹ Ingen som er bannlyst, som er lyst i bann av menneskene, skal løses ut, men han skal sannelig dø.

³⁰ All tienden i landet, enten det er av jordens grøde eller trærnes frukt, tilhører YHVV. Den er hellig for YHVV. ³¹ Hvis en mann noen gang skulle ønske å løse ut noe av tienden sin, så skal han legge til en femtedel.

Maftir ³² All tienden av storfeet og småfeet, ja, en tiendedel av alt som vandrer under hyrdens stav, skal en tiendedel være hellig for YHVV. ³³ En skal ikke se etter om det er godt eller dårlig, og ikke bytte det ut. Hvis noen likevel skulle bytte det ut, skal både det og dyret det ble byttet med, være hellig. Det skal ikke løses ut.»

³⁴ Dette er de budene for Israels barn som YHVV bød Måshe på Sinaifjellet.

[Til toppen](#)